

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **M. S. pre zločin lúpeže** podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods.1 písm. e/ Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí 25. apríla 2012 v Bratislave o dovolaní obvineného M. S., ktoré podal prostredníctvom obhajcu Mgr. J. P., proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 6. apríla 2011, sp. zn. 7To 11/2011, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného M. S. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 10. februára 2010, sp. zn. 2T 187/2010, bol obvinený M. S. uznaný za vinného zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona a zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 27. decembra 2009, v presne nezistenom čase vo večerných hodinách, v obci P., okres N. Z., vošiel do dvora rodinného domu na ulici K., ktorého majiteľmi sú poškodená L. Š., nar. X., bytom P. a T. Š., nar. X., bytom B., následne nezisteným predmetom vypáčil uzamknuté vchodové dvere rodinného domu a vošiel do priestoru kuchyne, kde v tom čase ležala na posteli poškodená L. Š., prehľadal jej osobné veci, ktoré mala táto vo svojej taške v kuchyni, následne pýtal od nej peniaze, pričom keď mu povedala, že peniaze nemá, udrel ju rukou do oblasti tváre, viackrát jej nohou skočil na hrudník a zviazal jej ruky špagátom, pričom z domu poškodených odišiel na neznáme miesto, pričom týmto konaním spôsobil L. Š.

zranenia, a to pomliaždenie hlavy, pomliaždenie steny hrudnej so zlomeninou VIII. rebra vpravo a okoloočnicový krvný výron vpravo, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia 2 až 3 týždne.

Za to bol obvinenému M. S. uložený podľa § 188 ods. 2, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku V. bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 6. apríla 2011, sp. zn. 7To 11/2011, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obvinenému S. podľa § 188 ods. 2, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov, na výkon ktorého ho taktiež podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia .

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom obhajcu Mgr. J. P. dovolanie obvinený M. S., a to z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že súd pri rozhodovaní vychádzal z nezákonne získaného dôkazu, a to rekognície páchatel'a poškodenou. Súd tiež neakceptoval jeho návrhy na doplnenie dokazovania, najmä vykonanie konfrontácie medzi ním a poškodenou, čím bola porušená jedna zo základných zásad trestného konania, vyjadrená v § 2 ods. 14 Trestného poriadku, že strany sú si v konaní rovné. Za porušenie práv na obhajobu považuje aj fakt, že ani orgány činné v trestnom konaní, ani súd na žiadnom stupni nezaujal stanovisko k dôkaznému materiálu, ktorým sú vzorky jeho DNA, ktoré mali byť predmetom expertízy.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a príslušnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/), v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

K podanému dovolaniu sa vyjadril iba prokurátor okresnej prokuratúry a navrhol odvolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je zásadné porušenie práva na obhajobu, spočívajúce najmä v porušení ustanovení o povinnej obhajobe. Právo na obhajobu v zmysle tohto dovolacieho dôvodu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Obvinený v podanom dovolaní neuviedol ani jednu relevantnú skutočnosť, ktorá by preukazovala, že bolo v jeho prípade zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu. Obvinený tento dovolací dôvod videl len v tom, že konajúce súdy nevykonali obhajobou navrhované dôkazy.

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov, pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, resp. práva podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver súdu, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a už ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť tohto dovolacieho dôvodu, odporovalo by to skutočnosti, že dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom, ktorá vyjadruje už vyššie spomenutú zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno ním však (úspešne) napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom.

V posudzovanom prípade dovolací súd nezistil porušenie zákonných ustanovení upravujúcich vykonanie namietaného dôkazu – rekognície páchatel'a poškodenou.

V zmysle ustanovenia § 374 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolateľ v písomnom dovolaní dovolací dôvod podľa písm. i/ § 371 ods. 1 Trestného poriadku neodôvodnil vôbec, no pre úplnosť dovolací súd uvádza, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov, zameranú na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Dovolacie námietky obvineného smerovali k tomu, že namietal rozsah vykonaného dokazovania, keď konštatoval, že súd nevykonal obhajobou navrhované dôkazy a tiež spôsob hodnotenia dôkazov vo vzťahu k výpovedi poškodenej. Žiadal zrušiť napadnutý rozsudok

krajského súdu bez toho, aby v petite dovolania konkretizoval porušenie zákona v konkrétnych príslušných ustanoveniach, o ktoré oprel dovolacie dôvody.

V posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, preto bez preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí, dovolanie odmietol postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. apríla 2012

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová